

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHENSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

Cap. I. De nomine Ecclesiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-53873)

LIBER TERTIVS DE ECCLESIA MILI- TANTE, TOTO ORBE terrarum diffusa.

CAPVT PRIMVM.

De nomine Ecclesie.

ONTROVERSIDA ECCLESIA MILITANTE,
multas habet partes. PRIMVM enim de
ipsa secundum se agendum erit; tum de mem-
bris eius, hoc est, de Clericis, de Monachis,
de Laicis. Rursum autem de Ecclesia mili-
tante secundum se considerata, de qua nunc
disputare aggredimur, tres sunt præcipue controversiae; P.R.
MA est, de nomine & definitione Ecclesie; SECUNDIA, de
qualitate, seu de visibilitate eiusdem. TERTIA, de notis, qui-
bus ea certò cognosci potest.

A PRIMA nunc exordiemur, si tamen antea propter stu-
diosos nomina eorum auctorum notauerimus, qui de Ec-
clesia scripserunt, seu potius eorum, quorum nos libros legi-
mus; nec enim omnes legimus. Igitur scripserunt de hoc ar-
gumento B. Augustinus libro de unitate Ecclesie; B. Cypria-
nus librum eiusdem tituli; necnon Optatus libros sex con-
tra Parmenianum: Ex recentioribus scripsit Thomas V Val-
densis tomo 1. lib. 2. doctrin. fid. cap. 8. 9. 10. &c. Ioannes de
Turrecremata summam de Ecclesia; Ioannes Driedo in lib.
4. de dogmat. Ecclesiast. cap. 2. Albertus Pighius controve-
rsia 3. Cardinalis Hosius in Confessione, in explicatione Sym-
boli, & lib. 5. contra prolegomena Brentij; Petrus à Soto 1.
parte

parte defensionis suæ contra Brentium; Ioannes à Dauentria in confutat. 7. artic. Confessionis Augustanæ; Ioannes Cochlaeus Philippica 4. & in lib. de Scripturæ & Ecclesiæ autoritate; Ioannes Eckius initio sui Enchiridij; Alphonsus à Castro lib. 6. contra hæres Melchior Canus lib. 4. de locis. Ioannes Antonius Delphinus in libris tribus de Ecclesia; Ioannes à Louanio in explicat. Symboli, & omnes alij, quæ Symbolum exposuerunt; Franciscus Turrianus in libri duobus de Ecclesia, & ordinat. Ministr. Post quos, anno M. D. LXXVII. in eunte, nos hæc ipsa, quæ nunc emittimus ad lucem, in scholis disputauimus: à quo tempore scripterunt etiam alij, sed non vacauit per alias occupationes eorum libros euoluere.

Venio nunc ad propositam disputationem; ac ut primum de nomine, deinde de re ipsa dicamus; Ecclesiæ nomen est Græcum, deduciturque à verbo ἐκκλήσια, quod euoco. Itaque Ecclesia est euocatio, siue cœtus vocatorum. Dicitur autem populus Dei, cœtus vocatorum, quia nam ad hunc populum se adiungit per se, & suo proprio insisteret, sed omnes quotquot veniunt, à Dei vocatione præniuntur. Estenim vocatio primum beneficium, quod habet à Deo recipiunt: Quos vocauit, inquit Apostolus Rom. 8. hos iustificauit; quos iustificauit, hos et magnificauit. Et Actot. 2. Quoscunq; aduocauerit Dominus Deus noster. Hinc toties Apostolus Christianos appellat vocatos, in omnibus epistolis.

Sunt autem tria circa hoc nomen notanda. PRIMO, nomen Ecclesiæ cum aliquo adiuncto, posse & in bonam & in malam partem accipi: dicitur enim, Ecclesia malignantum Psal. 25. Et, Ecclesia Sanctorum, Psal. 88. Absolutè autem potest hoc nomen, non intelligi nisi de Ecclesia Christi, excepto uno loco Actot. 19. vbi de populo Ethnicorum dicitur. Erat enim Ecclesia confusa:

SEGUNDO, nota cum Augustino in Psal. 81. in illud: Debet in Synagoga Deorum; tametsi eadem sit Ecclesia veteri Testamenti & noui, quo ad essentiam; tamē quia status Ecclesiæ noui Testamenti est longè excellentior, ideo etiam nomina esse distincta. nam populus veteris Testamenti propriè dicitur Synagoga, id est, congregatio; populus noui Testamenti

dicitur Iacob.
bi 2, v. 2.
Heb. 10, v. 25.

Instrumenti nusquam dicitur Synagoga, sed semper Ecclesia, id est, euocatio. Congregari enim commune est hominibus cum bestiis: at euocari proprium est hominum. Neque refert, quod populus Iudeorum in Testamento veteri passim vocatur etiam Ecclesia; nam tam Synagoga, quam Ecclesia apud Hebreos dicitur à congregando. עֲמָדָה quod vertimus Synagoga, dicitur à עַמְּךָ congregare. Similiter קְהִלָּה, id est, Ecclesia, dicitur à קְהִלָּה congregari. Itaq; sunt nomina duo, sed idem prorsus significant.

TERTIO nota, quemadmodum ciuitas nunc significat cœtum hominum, nunc locum, in quo cœtus ille habitat, ita etiam Ecclesiam in Scripturis nunc significare cœtum fidelium, ut Rom. 16. Salutant vos omnes Ecclesia Asia: nunc locum ipsum, in quo fideles congregantur, ut Iudith. 6. Omnis populus per totā noctem intra Ecclesiam orauerunt, quamquam nos nunc solū de Ecclesia, ut cœtum fidelium significat, disputamus.

C A P V T II.

De definitione Ecclesia.

Ec de nomine. De re autem ipsa quinque sunt hæreticæ sententiae. PRIMA, quod Ecclesia sit prædestinatorum congregatio, ita ut soli, & omnes prædestinati sint de Ecclesia. Ita Ioānes VViclef apud Waldensem torno 1. lib. 2. c. 8. & 9. Ioannes Huss art. 1. 2. 3. 5. 6. ut habetur in Concilio Constantiensi sess. 15. è quibus sic habet art. 5. Præscitus est si aliquando sit in gratia secundum presentem iustitiam, tamē nunquam est pars sancta Ecclesia. Et prædestinatus semper manet membrum Ecclesia, licet aliquando excidat à gratia aduentitia, sed non à gratia prædestinationis.

SECUNDA, quod Ecclesia sit hominū perfectorum nullum peccatum habentium multitudo. Ita quondam Pelagiiani, ut B. Augustinus refert libro de hæresibus, cap. 88. In seclam, inquit, progrediuntur. Ut dicant, vitam iustorum in hoc seculo nullū omnino habere peccatum. Ex his Ecclesia Christi